

## 1054

## ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 10 sierpnia 1951 r.

## w sprawie ustalenia rodzajów narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się w załączniku do niniejszego zarzą-

dzenia rodzaje narzędzi mierniczych podlegających obowiązkowi legalizacji.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania  
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 sierpnia 1951 r. (poz. 1054).

## RODZAJE NARZĘDZI MIERNICZYCH PODLEGAJĄCYCH OBOWIĄZKOWI LEGALIZACJI:

- |  |   |
|--|---|
| 1) przymiary kreskowe i końcowe,   | 12) wodomierze,   |
| 2) wzrostomierze,  | 13) przepływomierze paliw ciekłych,   |
| 3) suwniki miernicze (do mierzenia drewna),  | 14) gazomierze,   |
| 4) przyrządy do mierzenia długości drutu, kabli i materiałów blawatnych,           | 15) odważniki (z wyjątkiem analitycznych),  |
| 5) taksometry,   | 16) wagi (z wyjątkiem analitycznych),   |
| 6) ramy miernicze do drew,   | 17) gęstościomierze zbożowe (przyrządy do mierzenia gęstości zboża w stanie zsypanym),        |
| 7) przyrządy do pomiaru powierzchni skór (planimetry i maszyny do mierzenia skór), | 18) areometry i termoareometry,   |
| 8) pojemniki,  | 19) manometry o obszarze mierniczym do 2000 kg/cm <sup>2</sup> , wakuometry i manowakuometry, |
| 9) zbiorniki miernicze,  | 20) termometry lekarskie i weterynaryjne,   |
| 10) menzury, biurety, pipety,  | 21) liczniki energii elektrycznej,  |
| 11) odmierzacze cieczy,  | 22) ograniczniki mocy elektrycznej,   |
|  | 23) transformatory miernicze prądowe i napięciowe.  |

## 1055

## ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 sierpnia 1951 r.

## w sprawie sprzedaży maszyn i urządzeń produkcyjnych, zajętych w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie sprzedaży ruchomości zajętych w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 151) zarządza się, co następuje:

§ 1. Maszyny i urządzenia produkcyjne, zajęte w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych w przedsiębiorstwach gospodarki nie społecznej lub w nie społecznych gospodarstwach rolnych, podlegają sprzedaży z wolnej ręki jednostkom gospodarki społecznej na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Przy zajmowaniu maszyn i urządzeń produkcyjnych, określonych w § 1, organ egzekucyjny nie oznacza w protokole zajęcia ich szacunku, a tylko zaznacza, że oszacowania dokona organ finansowy na podstawie opinii biegłego.

2. Organ finansowy powiadamia o dokonaniu takiego zajęcia właściwy — ze względu na rodzaj maszyn lub urządzeń produkcyjnych — wydział (referat) przewidywający właściwej ze względu na miejsce znajdowania się przedmiotu powiatowej (miejskiej) rady narodowej, podając w zawiadomieniu:

- 1) imię i nazwisko oraz adres dłużnika, u którego maszyny zajęto;
- 2) sumę zaległości, na których pokrycie zajęto maszyny;
- 3) dokładny opis każdej z zajętych maszyn;
- 4) miejsce, gdzie się maszyny znajdują;
- 5) czy zajęte maszyny są czynne;
- 6) czy zajęte maszyny stanowią całość urządzenia technicznego przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 2 ust. 2, właściwy wydział (referat) powołuje w terminie do dwóch tygodni biegłego do oszacowania maszyn. O powołaniu biegłego i terminie oszacowania wydział (referat) powiadamia organ finansowy, który z kolei zawiadamia dłużnika o terminie oszacowania.

2. Po otrzymaniu opinii biegłego organ finansowy ustala cenę szacunkową zajętych maszyn i zawiadamia o niej dłużnika oraz ustala ich cenę sprzedażną. Cena sprzedażna zajętych maszyn nie może być niższa od ustalonego szacunku.

3. Koszty biegłego ponosi nabywca, któremu maszyny zostaną następnie sprzedane.

§ 4. 1. O ustaleniu ceny sprzedażnej organ finansowy zawiadamia właściwy wydział (referat), który

w porozumieniu z miejscową komisją planowania gospodarczego określa, komu zajęte maszyny powinny być sprzedane.

2. Jeżeli zajęte maszyny należą do grupy maszyn, których rozdziału dokonuje Centralne Biuro Obrotu Maszynami (C. B. O. M.), właściwy wydział (referat) obowiązany jest zawiadomić o dokonanym zajęciu C.B.O.M., które w terminie dwóch tygodni powinno wypowiedzieć się co do przyjęcia tych maszyn do swej dyspozycji.

3. Osobę nabywcy właściwy wydział (referat) wskazuje organowi finansowemu, który dokonuje sprzedaży z wolnej ręki. Sprzedaż ta nie może nastąpić wcześniej niż 15 dnia od daty zajęcia ruchomości.

§ 5. Jeżeli okaże się, że zajęte maszyny i urządzenia nadają się tylko na złom, właściwy wydział

(referat) wskazuje jako nabywcę przedsiębiorstwo państwowe skupujące złom. Przedsiębiorstwo to nabywa ruchomości po obowiązujących cenach.

§ 6. 1. Po dokonaniu sprzedaży dłużnik otrzymuje pokwitowanie.

2. Jeżeli ze sprzedaży osiągnięta suma wyższą niż wynoszą egzekwowane należności, nadwyżkę zwraca się dłużnikowi.

§ 7. 1. Przepisy §§ 1—6 stosuje się odpowiednio do maszyn i urządzeń produkcyjnych, zajętych przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia.

2. Ustalenie ceny sprzedażnej tych maszyn następuje w trybie określonym w § 3.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

## 1056

### ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 18 lipca 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt.

Na podstawie art. 3, 6 i 7 ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. o nadzorze nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 419) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1950 r. w sprawie nadzoru nad niektórymi środkami żywienia zwierząt (Monitor Polski Nr A-95, poz. 1206) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Do pobierania próbek środków żywienia zwierząt potrzebnych do przeprowadzania analiz (art. 8 ust. 1 pkt 3) powołane są organa prezydów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych. Próbkę pasz mogą być również pobierane przez organa Państwowej Inspekcji Handlowej.

2. Organa, wymienione w ust. 1, pobierają próbki z własnej inicjatywy lub na wniosek osób zainteresowanych“;

2) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Instytucjami i zakładami powołanymi do wykonywania badań pasz są:

1) stacje chemiczno-rolnicze Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,

2) laboratoria analityczne Państwowej Inspekcji Handlowej,

3) wojewódzkie zakłady higieny weterynaryjnej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego.

2. Do przeprowadzenia superanaliz powołany jest Instytut Zootechniki“;

3) dotychczasową treść § 13 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ustęp o następującej treści:

„2. Ilość analiz środków żywienia zwierząt, jaką obowiązane są przeprowadzić na żądanie prezydów rad narodowych poszczególne instytucje wymienione w § 12 ust. 1, ustala corocznie Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego“;

4) w § 14 wyrazy: „wojewódzkiej i powiatowej władzy administracji ogólnej“ zastępuje się wyrazami: „prezydów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. *L. Rzendowski*

## 1057

### ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 9 sierpnia 1951 r.

w sprawie składu, zakresu oraz zasad działania Komisji Koordynacyjnej Zrzeszeń Prywatnego Przemysłu.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. o urzędzie Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 247) oraz w związku z § 3 rozporządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 15 grudnia 1950 r. w sprawie określenia organów i instytucji, które przejmą niektóre sprawy należące dotychczas do zakresu działania izb przemysłowo-handlowych (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 9, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. Komisja Koordynacyjna Zrzeszeń Prywatnego Przemysłu składa się z przewodniczącego, jego zastępcy, 3 członków oraz dyrektora biura Komisji, powoływa-

nych i odwoływanych przez Ministra Przemysłu Drobного i Rzemiosła.

§ 2. Do zakresu działania Komisji Koordynacyjnej Zrzeszeń Prywatnego Przemysłu należy:

1) koordynowanie działalności zrzeszeń prywatnego przemysłu i ich agend w zakresie wykonywania przez nie czynności, należących uprzednio do zakresu działania izb przemysłowo-handlowych, a przekazanych zrzeszeniom przemysłu prywatnego stosownie do przepisów art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) oraz